

Пам'ятайте
про
Україну!

PIK XCIV. Ч. 104.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК, СЕРЕДА, 3-ГО ЧЕРВНЯ 1987

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JUNE 3, 1987

No. 104.

VOL. XCIV.

В. Квас очолив Республіканську партію у Ваварсінгу

Кергонсон, Н. Й. — Володимир Квас, відомий український громадський діяч який від років є активним в американському політичному житті, очолив Республіканську партію у місті Ваварсінг, Н. Й., в околицях Союзівки.

В. Квас

Серед важливих внутрішніх партійних прерогатив, В. Квас має право вибрати кандидатів на посади, апробувати кандидатів на виборчі становища, брати участь у конвенції чи вужих нарадах партії, а також має доступ до республіканських законодавчих та урядових на всіх рівнях.

Як відомо, В. Квас був управителем Союзівки на протязі 28-ох років і тепер є консультантом для нових управителів на цій оселі УНСОюзу. Минулого року на Конвенції УНСОюзу в Дітроїті він був переобраний на чотирирічний каден-

С. Гавриша обрано на голову Філадельфійської Округи УНС

Філадельфія, Па. (Н.Н.). — Тут у залі власного дому в неділю, 29-го березня ц.р. відбулися 49-ті річні Загальні збори Філадельфійської Округи УНСОюзу, яка об'єднує 40 відділів, що нараховують біля 7.000 членів. Збори відбулися у присутності 45 представників відділів Округи.

С. Гавриша

Наради відкрив голова Округи Петро Тарнавський, який привітав чисельно зібраних союзників, а між ними членів Екзективного Комітету УНС, головного секретаря Володимира Сохана, і головного контролера Степана Гавриша. Головний радник Василь Пасушок і почесний член Головного Уряду д-р Богдан Гнатюк випрадали свою відсутність. Збори почато молитвою „Отче Наш“, а після вступного слова голови одноголосно обрано С.

Гавриша на предсідника зборів, а мгра Івана Ско-чилася на секретаря.

Подякувавши в імені обраної Президії за довіря, С.

(Закінчення на стор. 4-й)

Т. Демчук виступатиме у музичній п'єсі

Дозвіль, Вар. — У листку із розвагового парку Кінгс Домініон інформують, що молода українка Таня Демчук, студентка музики і психології у Вірджинія університеті, буде співати і танцювати ціле літо у музичній п'єсі, що буде показана п'ять разів денно в цьому парку.

Т. Демчук

Таку „літню працю“ не було легко дістати. Таня була однією з 600, яка намагалася дістати роллю у п'єсі п. н. „Sweet Country Music“. Починаючи від середи, 3-го червня ц.р. п'єса буде показана п'ять разів денно, за винятком четверга в парку Кінгс Домініон. Вона також виступала у ролі Марії в „Савнд оф мюзік“, коли була на останньому році. Минулого літа, Таня співала у розваговім парку в Нью Джерзі.

Таня належить до 15-го Відділу УНСОюзу.

МАЛЯРСЬКА ВИСТАВКА

Кергонсон, Н. Й. — Під час з'їзду Сеньйорів УНСОюзу, що відбувається в дні 14-19-го червня ц.р. на Союзівці, відбудеться малярська виставка сеньйора УНСОюзу Богдана Кондри. Її відкриття відбудеться рівночасно з відкриттям з'їзду а кінець вона також з закриттям з'їзду 19-го червня, перед полуднем.

Появилися „Перлини святих отців“

Нью Йорк. — У Видавництві Отців Василіян у Римі появилася книжка п. з. „Перлини східних отців“. В історії Східних Церков незвичайно велику роль відіграли їхні святи отці. Вони писали і словом по-яснили науку Св. Євангелія, окреслили правди віри про Преса. Трійцю, Христове Божество, Преса. Богородицю та передали традицію перших віків християнства. Декому з них, як Св. Василієві Великому і Св. Іванові Золотоустому, ми завдячуємо Святий Літургія, а св. Василієві Великому ще й чернечі правила.

Митрополит Андрей Шептицький, ЧСВВ, писання святих отців називав неочіноним скарбником. „Немає кращого способу, — каже він — пізнати Церкву і її любити, як читати твори святих отців.“

В українській церковній літературі вже віддавна дається відчувати великий брак творів отців Східної Церкви в українському перекладі. Видавництво Отців Василіян, бажаючи хоч частково задовольнити цій потребі, дає до рук читачів досить обширну збірку, бо аж 1,400 думок і висловів отців, що її зладив о. Юліан Катрій, ЧСВВ. Він довгі роки пильно збирав ці перлини духовних перлин, розсипані по

різних творах отців Східної Церкви. Особа автора знама з його праці про літургічний рік, п. з. „Пізнай свій обряд“. Ця книжка протягом кількох років побачила вже втретє видання. Вона появилася також у перекладі на англійську мову. Його книжка, п. з. „Господи, навчи нас молитися“ вже має другий наклад.

„Перлини східних отців“ стануть допомогою у плані духовного життя не тільки для духовних осіб, але і для мирян, що бажають йти за духовними вказівками отців. Вони подають багато глибоких думок до розваження про любов Господа Бога, про мету людини, про Церкву, святи Таїнні, про важливість спасіння душі та інші справи.

„Перлини східних отців“ стануть у великій пригоді священикам і послушам їм у розваженнях, проповідях, духовних конференціях, реклекціях, у vedenі душ та церковних товариств.

Книжка видана на гарному папері з кольоровою обкладинкою і має 315 сторінок. Коштує 16 американських або 20 канадських доларів з поштою. Книжку висилають тільки за попередньою оплатою. Замовляти на адресу: Basilian Fathers, 31-12, 30th St. Long Island City, N. Y. 11106.

ВИСТАВКА НЬЮЙОРКСЬКИХ МИСТЦІВ В ОМУА

Нью Йорк. Об'єднання Мистців України в Америці влаштовує виставку творів мистців, яка відкриється в неділю, 7-го червня ц.р. о год. 1-й по полудні тут в галерії ОМУА, при 136 Друга авеню. У виставку візьмуть участь наступні мистці: Андрій Горюхінський, Стефан Дяк, Глізарій Зарицький, Стефан Кузьма, Лариса Лавриненко, Оля Маришук, Уляна Салевич-Гайлар, Ілона Соницька, Аня Фаріон, Оксана Цегельська, Ярмо Ціпаш, Ореста Шепарович і Христина Шмгель. Виставка буде відкрита в будні в год. 6-8-й вечора, та суботи і неділі в годинах 1-8-ої до 1-го червня ц.р.

(Закінчення на стор. 3)

ЛІДЕРИ ВАРШАВСЬКОГО ПАКТУ ВІДБУЛИ НАРАДУ

Берлін. — Агентство Юнайтед Пресс Інтернешнел інформувало, що у східній, комуністичній частині Берліну відбулась нарада керівників держав Варшавського Пакту з участю совєтського лідера Михайла Горбачова, який на цій щорічній нараді був, очевидно, головною фігурою і головним промовцем.

Нараду відкрив і вголосив довгу промову східнонімецького керівника Ерїх Гонеккер, після чого виступив М. Горбачов, витяг з програмової промови якого журналісти, яких не пустили на залу наради, прочитали на другий день у контрольованій компартією пресі. Заступник міністра закордонних справ Німецької Демократичної Республіки Герберт Крелковскі заявив під час зустрічі з кореспондентами, що треба очікувати консультативних розмов між офіційними представниками Варшавського Пакту і Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), очевидно, якщо керівники західних країн погодяться на відбуття такої конференції.

Напередодні цієї конференції керівник совєтського агентства „Новості“ Валентин Фалін заявив, що М. Горбачов не погодиться на одностороннє зменшення числа танків, ракет, близького засягу і війська. „Ному Захід вимагає від нас неможливого?“ — запитував Фалін кореспондентів і підкреслював, що Європа

вимагає від ССРС забавгато, включно до виведення совєтського війська за Урал, але сама не погоджується на далекоїдучі концесії. Він навів приклад з поведінки канцлера західнонімецького уряду Гельмута Коля, який відказався, що робитиме Німеччина без американських ракет середнього засягу Першінг 2 і крилатих 3 другої сторони також Японія нарікає, що ССРС розбудовує свою воєнну силу на Далекому Сході, але сама підвищує оборонний бюджет і дає дозвіл на американські воєнні бази на японській території.

Політичні спостерігачі кажуть, що членські держави Варшавського Пакту, як держави НАТО, не всі погоджувалися із пляном М. Горбачова про відтягнення совєтських ракет СС-20 зі Східної Німеччини і Чехословаччини, бо, мовляв, ці ракети і присутність, більшого числа совєтських танків і військ, є запорукою мирної поведінки „західноєвропейських імперіалістичних держав“ у відношенні до Сходу.

Крім того у Берліні рознеслися чулки, що М. Горбачов домагався від східноєвропейських лідерів обмолоту партійних і урядових кадрів, які вижчасі дуже постаріли. Для прикладу спостерігачі наводили факти і осіб, наприклад, Гонеккера, чехословацького Густава Гусака, малярського Яноша Кадара і болгарського Тодора Жікова.

Режисер В. Шевченко

помер від радіації

Москва. — Московський тижневик „Неделя“ повідомив, що біля двох місяців тому від надмірної радіації помер кінорежисер Володимир Шевченко.

В. Шевченко є автором документального кінофільму „Чорнобиль. Хроніка тяжких тижнів“, що його він накручував від травня до серпня 1986 року. Фільм цей накручувався поблизу пошкодженого енергетичного блоку чорнобильської нуклеарної електростанції. „Неделя“ пише, що два оператори, які працювали разом з В. Шевченком дістали велику дозу радіації і перебувають тепер у шпиталі на лікуванні.

Дивним є те, що ім'я В. Шевченка не було внесено в загальний список тих, які загинули в результаті чорнобильської катастрофи. В річницю трагедії було повідомлено, що загинуло лише 30 осіб. На думку авторитетних спеціалістів, ця цифра явно занижена. Чоловік поетеси Ірини Ратушинської, фізик за професі-

єю Ігор Герашенко, який весною і літом минулого року перебував у Києві, твердить, що загинуло не менше як 15.000 осіб. І. Герашенко наводив свідчення своїх знайомих, лікарів киянських шпиталів. Лікарів примушували вписувати в історію хвороби неправдиві висновки про причини смерті осіб, які в дійсності померли від променевої хвороби.

Фільм, що його накрутив Шевченко, був готовий уже в серпні минулого року, однак більш, як шість місяців його не дозволяли показувати. Вперше його показали місяць тому на кінофестивалі у столиці Грузії Тбілісі. Радіоактивного опромінення зазнали не лише люди, але і півка, на яку був накручений фільм.

У Тбілісі Шевченка називали „чудовою людиною, яка віддала своє життя заради того, щоб ми і наші нащадки могли наочно переконалися в глибини жаху чорнобильської трагедії“.

У СВІТІ

МУСУЛМАНИ-ШІТИ ВИКОНАЛИ несподіваний напад на ізраїльські військові частини і станції християнської міліції, яка тісно співпрацює з Ізраїлем. Взагалі південна частина Лівану стала знову полем боїв між поодинокими політичними фракціями, мусульманами і християнами, палестинцями й іншими ліванцями з військовими частинами Ізраїля. Головне командування ізраїльської армії в тій частині країни зажадало підкріплення, бо в протинному випадку мусульмани заатакують найбільше християнське місто на півдні, Єзін. Принаймні 19 осіб загинули в боях, а 35 були поранені, між ними шість ізраїльських воїнів. До перестрілки ввійшли також ліванські регулярні військові частини, які однак відступили під сильним вогнем ізраїльської артилерії, ракетних частин і танків. Єрусалим заперечив, однак, вістку про те, що у висліді цієї перестрілки ізраїльські літаки і гелікоптери виконали налет та обстрілювали кільканадцять мусульманських поселень на протязі кількох годин.

ІРАН ПРИЗНАВСЯ, що його воєнні кораблі захопили сім кувейтських легких човнів у горішній частині Перської затоки і що всі моряки призналися, що вони займалися шпигунством в користь Ірану. Іракські офіційні урядові речники заявили, що акція Ірану проти кувейтських човнів і захопи навіно показує, що Іран шукає собі заціпки з іншими державами над Перською затокою, з виразною ціллю поширити війну на Близькому Сході і втягнути в неї інші держави, створюючи тим самим хаос у міжнародному світі. Реагуючи на погрози Ірану в сторону З'єднаних Штатів Америки і Совєтського Союзу, совєтські воєнні кораблі демонстративно супроводжали три кувейтські озивні танкери і один торговельний корабель, які пилили над совєтськими пароплами. Незабаром Америка зробить це саме, як заявляють речники Адміністрації президента Рональда Регена

ЗАХІДНЯ НІМЕЧЧИНА ПОГОДИЛАСЬ НА ВІДТЯГНЕННЯ РАКЕТ

Бонн. Західня Німеччина. Боннська урядова коаліція погодилася нарешті на відтягнення совєтських і американських ракет з Європи, середнього і близького засягу, з передумовою, що З'єднані Штати Америки забезпечать безпеку західноєвропейських альянтів, не вичерпують своїх ракетних зобов'язань атомовою відплати у випадку, якщо Совєтський Союз перший заатакує будь-яку країну Європи нуклеарною зброєю, залишає в Західній Німеччині ракети з полетом до 300 миль і настоюватимуть на зменшенні звичайної зброї, зокрема танків і війська у східноєвропейських країнах, зокрема у Східній Німеччині і Чехословаччині.

Канцлер західнонімецького уряду Гельмут Коля заявив кореспондентам, що після односторонніх гострих дебат між коаліційними партіями, на форумі кабінету і в парламенті, Німеччині нарешті вдалося знайти якусь розумну пропозицію, що запропоновано урядом ЗСА і ССРС частинного роззброєння, яке має стати початком дальших переговорів в Женеві про значне зменшення стратегічної нуклеарної зброї, зокрема далекобійних ракет, бомбовиків, підводних човнів з атомовими ракетами тощо.

Причиною гострих дискусій в боннському парламенті й кабінеті були не так самі ракети Першінг-2 і крилаті, як сформульована пропозиція про відтягнення усіх ракет того типу, що залишася Західню Європу після повного роззброєння проти 40.000 совєтських танків, понад 250.000 війська, не

враховуючи збройної сили сателітних країн, членів Варшавського Пакту. Крім того Совєтський Союз не відтягне свої ракети дуже далеко. Він примістить їх напевно, прийнятні певну частину, в західних областях України, тоді коли ЗСА мусять велику частину своїх ракет забрати до ЗСА. Одинокою надією на оборону з американськими базами не тільки в Німеччині, але також в Греції, Туреччині, Великобританії, Естонії та інших місцях.

В кінці цього тижня канцлер Г. Коля офіційно представити пропозицію уряду в парламенті, після чого відбудеться формальне голосування. Політичні спостерігачі несподівуються якоїсь опозиції в парламенті.

Очевидно, становище Західної Німеччини відкриває шлях для конкретних переговорів у справі ракет середнього засягу в Женеві і підписання договору в цій справі в недалекому майбутньому. Г. Коля і консервативний лідер баварського відгалуження Християнсько-соціальної унії категорично заперечували проти пропозиції вільних демократів, щоб Західня Німеччина позбулася всього ролі ракет, навіть з полетом до 300 миль, бо не тільки створюватиме прецедент для антиімперської пропаганди ССРС і її сателітів. Коля аргументував своє становище тим, що краще мати цю зброю, як не мати її, ніж бути прицілом навіть Східної Німеччини, яка, після відтягнення американських ракет, розпоряджатиме більшою мілітарною силою, як Західня.

Убитий прем'єр Лівану Р. Карамі

Бейрут, Ліван. — У понеділок, 1-го червня, загинув прем'єр-міністр Лівану Рашід Карамі. Він був убитий бомбою, підкладеною в його течку.

В той час Р. Карамі перебував на покладі гелікоптера, який піднявся в повітря за три хвилини перед вибухом. В одних повідомленнях сказано, що течка з бомбою стояла на колінах прем'єр-міністра, в інших — що під його ногами, з 19-ох осіб, які перебували в гелікоптері, багато було поранено. Летунів вдалося притримати недалеко від Бейруту. Гелікоптер піднявся в повітря в Тріполі, що знаходиться в 40 миль на північ від столиці.

Після приземлення всі поранені були доставлені у шпиталь.

Через три години після вибуху відповідальність за терористичну акцію взяла на себе досі невідома група „Секретна ліванська армія“. Особа, яка назвала себе представником цієї групи, зателефонувала у відділ одного західного пресового агентства в Бейруті і

заявила: „Ми беремо на себе відповідальність за вибух на покладі гелікоптера“, в якому був прем'єр-міністр Карамі. Ми сповідаємо всіх, що не зупинимось перед вбивством тих лідерів, які зраджують свою країну і свій народ“.

В Лівані оголошено крайову жалобу. Військові частини перебувають в стані бойової готовності. 65-річний Р. Карамі очолював уряд Лівану в дев'ятий раз після 1955 року. 4-го травня він звернувся до президента Аміна Гемельса, з проханням про резигнацію. Президент відмовив йому в цьому. Карамі погодився виконувати обов'язки прем'єра у „перехідний період“ А. Гемельса не міг знайти нікого на його місце, бо ці одиниці мусульман-шіїтів (а лише вони стають за традицією прем'єр-міністрами країни) не погодилися очолити ліванський кабінет.

Карамі був прихильником вмішування Сирії в справу Лівану. На його думку, Сирія може допомогти встановити в країні мир і порядок.

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН у своїй першій промові, присвяченій виключно зростаючій епідемії АІДС, закликає до широкого розроблення плану перевірки для виявлення захворювань носіїв вірусу на стейтовому і федеральному рівнях. Президент не заохочує до примусової перевірки широкого засягу населення, однак заохочує до такої перевірки окремі групи населення, включно з в'язнями. Він пропонує перевірку аплікантів на дозволі одруження, однак з правом відмови, не наражаючи на покарання. „Так як більшість людей не є свідомі того, що вони є носіями вірусу, так само ніхто не знає як далеко цей вірус поширився в нашому суспільстві“, — заявив Президент. „АІДС нішком поширюється серед нашого населення, однак ми ще далі не маємо точного об'ясування його засягу. Це найвищий час, щоб уточнити перед чим ми стоїмо — й саме тому я підтримую реттуну перевірку“.

МАССАЧУСЕТСЬКИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ інститут, як перший крок у далекоїдучому намаганні поширення освіти студентів інженерії, буде вимагати від своїх студентів більшої послідовності в навчанні мистецтва, гуманітарних та суспільних наук. Починаючи з наступним 1988 роком, будуть вимагати від студентів найменше три курси з таких дисциплін, як література, політичні науки, історія тощо

Данило Шумук — на волі

Оттава (С. Яворський). — Один з найважливіших політичних в'язнів сучасної доби, людина, яка провела понад 40 років свого життя в тюрмах, совєтських концентраційних таборах і на засланні, український патріот Данило Шумук, приїхав до своєї родини в Канаду. Життєвий шлях Д. Шумука назагал відомий українцям у вільному світі. Його спомини, які були тричі публіковані на Заході, дають нам чіткий образ його переживань від дитинства аж до його останнього арешту в 1972 році, після якого його засудили на 10 років ув'язнення в „спеціальних“ концентраційних таборах (призначених для так званих реєдників), і на 5 років заслання.

Д. Шумук на летовищі в Калгарі. (Фота М. Левицький)

Як відомо, за його приналежністю до Української Повстанської Армії він був арештований в 1945 році і засуджений на кару смерті. Цей вирок був замінений на 20 років ув'язнення. Внаслідок перевірки вироку після смерті Сталіна, Д. Шумук був звільнений з концентраційного табору в 1956 році і йому було дозволено повернутися до дому.

Його перебування на волі було коротким. Скоро після звільнення органи КГБ запропонували Данилові співпрацювати з ними. Якщо б він відмовився, то йому загрожували новим ув'язненням. Данило, очевидно, від-

мовився і, згідно з обіцянням КГБ, його арештували і засудили на 10 років ув'язнення в таборі за „пропаганду з наміром підірвання совєтської влади“. Цей вирок Данило Шумук відбув в таборі Воркути, Віхоренки (Тайшетська область), тайшетському таборі (Іркутська область) і, врешті, в мордовському таборі гострого режиму номер 7.

В 1967 році Данило Шумук був звільнений. Він поселився в Богуславі і почав

(Закінчення на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1983
Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Tel.: (201) 451-2200

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346

Jersey City, N.J. 07303

19-літній німець

І паніка в Кремлі

Між теоріями, що стосуються політичної науки існує теорія, а може навіть аксіомне твердження, що несподіванка є реальним чинником у політиці. Що таке несподіванка, де й коли — один Господь відає, але напевно час від часу стаються події, які не є послідовним наслідком попереднього розвитку дій, а повною несподіванкою. Немає, здається, кращого доказу на правильність такого твердження, як поява в минулий четвер, 28-го травня ц.р., коло 7-ої години вечора, на вулиці перед Кремлем у Москві маленького одномоторового літака американського типу „Сессна“. Прилетів ним 19-літній німецький компютерський працівник, аматор-летун, який мав за собою загалом 25 годин вишкільного лету, Матіас Руст із Гамбурга. Він за заощаджені гроші винаймав той літак, полетів ним до Гельсінку у Фінляндії та сказав, що летить до Стокгольму. Насправді, скрутивши на схід, перелетів понад Естонію й опинився над совєтською територією. Тут різні вістки подають різні версії. Одні кажуть, що Руст кружляв над Москвою, особливо облетів понад Кремлем і приземлився на вулиці перед могутнім собором св. Василія, інші твердять, що він приземлився на дуже широкому мості над річкою Москвою і після того суходільним шляхом поховів під'їхав під місце, де стояли запарковані автобуси. Фактом є, що молодий німець спокійно і задоволено висів, стояв біля свого літака, давав автографу прохожим, якимсь журналістам, який запитав його, відкіль він явився, крикнув „Із Гельсінку“, поки за якоїсь півгодини чи години надбігли цілентежені поліцейські і арештували його.

У ціленті Німеччині радість і веселіє. 19-літній, дотепер нікому невідомий і звичайний собі член місцевого авіаційного клубу, став нацією національним героєм. Але у Кремлі було і не до сміху. Показалося, що ніби неприступний совєтський повітряний простір, що його бережуть джети з ракетами та протилетунські наземні гармати, здавалося, що це річ неможлива, щоб якийсь чужинецький літак міг несподівано передертися поперезу охоронну сіть і дістатися під сам Кремль. 19-літній німець доказав, що такої густої і наїжженої повітряної заслони, що береже совєтські кордони — нема.

Самого Міхаїла Горбачова тоді у Москві не було, — він був у Східній Німеччині на конференції з лідерами комуністичного Варшавського пакту. Почувши телефонічну вістку про цю подію — негайно вернувся до Москви і скликав надзвичайне засідання Політбюро. В офіційному комюнікаті сказано, що звільнено за „недоглядом“ одного з ветеранів Другої світової війни 75-літнього міністра військових справ Сергія Соколова та звільнено за „недбальством“ маршала Александра Колдунова. Західні коментатори твердять, що Горбачов використав нагоду з отим скандалом, щоб позбутися обох тих старшин із совєтської військової верхівки, які належали до противників його заповіданих реформ та намагання підпорядкувати міністерство військових справ цивільній людині — заразком західних демократичних країн. Але на місце Соколова Горбачов призначив, поминувши різні старших стажем старшин, генерала Димітрія Язова, молодшого віком і ніби його приятеля. Отже зміною Горбачов буцім то скріпив свою позицію у Політбюро, але — за загальним переконанням західних коментаторів — молодий німецький летун спричинив великий удар совєтському міжнародному престижеві.

Яка буде доля самого того німця, Матіаса Руста — не відомо, але загально думають, що хоч совєтський уряд мусить його якось покарати — за нелегальне перетуплення кордону і за нелегальне паркування — то його напевно недовзі звільнять, рахуючись з потребою добрих зв'язків з Західною Німеччиною та міжнародною громадською думкою, яка одностайно стоїть за отим німецьким смільчаком. Це не справа нещасного Мирослава Медведя, що його видача більшовиками обурювала тільки український військовий світ, з яким не рахується американський державний секретар ані західний світ, якому залежить на „зговоренню“ з СССР, щоб припинити перегони у зброєнні. Комуністичний світ зазнав і другого удару на Флориді, куди втік криміналом літаком кубинський генерал Рафаель Пін Діаз, разом з дружиною і двома дітьми. Йому дали негайно азиль і він зник з овиду.

Совєтські оборонці охоронних джетів, які ніби бачили літак Руста і його перепустили, пригадують, що коли 1-го вересня 1983 року совєтський джет зістріпив корейський літак над Сибіром, при чому загинуло 269 цивільних осіб, між ними й жінки та діти, то того совєтського пільота натаврували.

Тому не слід карати за те, що перелетіла понад кордоном така муха.

Мілітарне напруження Близького Сходу, — це справа доволі давня і, на жаль, без вигляду на зміни. В цьому обмірі, а зокрема у Перській затоці це напруження постійно і невідомо комплікується, а міжнародні політичні і дипломатичні чинники не встигають підняти, будь-якої хоч би мінімально задовільної полетіти, або підняти роз'яснючі — для насправді, порозуміваючі проблеми цього обміру.

Особливо в останніх тижнях, коли заатаковано американський військовий корабель „Старк“, що в ньому було 38 вбитих і чимало поранених, а совєтський танкер „Маршал Чуйков“ наїхав на іранську міну і його було доволі поважно пошкоджено — війна у Перській затоці перестала бути „локальною війною“, а перенеслася поближче до нашого континенту і затронула тепер безпосередньо ЗСА.

Бож воно зовсім логічно, що коли ЗСА погодяться есентуально, на те, щоб танкери Кувайт пливли під її прапорами, то тоді кожний напад на них, зустріється — теоретично розцінюють — зі збройною відплатою ЗСА. І нічого дивного в тому немає, коли це один із претендентів у 1988 році на президентського президента, Баб Дол порушив в справі Перської затоки окремі запити і домагався від ЗСА основної перевірки і перенавлявання, чіткої відповіді: — Яка є там наша мета? Яка є там наша стратегія? Який у цьому є ризик? І, які кошти ми хочемо за це заплатити?...

Можливо безпосередньо, однак дуже далеко сенатора Дола доповнює теж великим цікавими запитаннями Ровер

От і переповнилися ми ностальгією до того, що вже починаємо розповідати піснями образами, віршем і спогадами...

Пізною весною й літом 1945 року шляхами, стежками, обніжками, як писав Павло Тичина у „Золотому гомоні“, через хутори, села й міста, через поля і ліси йшли та й ішли на Захід — сотнями й тисячами — українські скитальці. Йшли, несучи за собою малі і злиденні пожитки або тягнувши за собою нехитрі возики, — родинами, гуртами і поодинокі, — йшли авчорашні невідомі „раю“ і Райху — „остіви“ й „закінчили“. Вітали від різнонаціональних „визволителів“ і від „старших братів“ та від новітніх долодовів мешканців й господарів „землі могої“ — спільнотуваної України. Ледве пересували виголоджені тіла недопаєні й недобиті в'язні з армії лавів смерті обох тоталітаризмів і недоморених військовополонених совєтських армій. Проривалися через застави СМЕРШ-у й через поліцейські засідки герої-підпільники, повстанці й воїни Національної армії та противники цих з'єднань. Брели наважання з тяжкими думками у безвість, у невідомість, „в нікуди“, всі ті, які встали або хотіли врятуватися від запропадного пакту Молотова з Ріббентропом і дивлялого союзу Сталіна з Гітлером... Нація в іході й поході.

Витриваліші, шасливіші,

Влітку 1945 в цілій школі на Бошестрідрштрассе розпочалися вивчення для сотні учнів першої, четвертої, шостої і восьмої класів майбутньої гімназії, що до вересня того року збільшилася майже удвоє. У вересні, на щастя, з початком традиційного навчального року, кілька менших таборів перенесено до приміщення заводського робіт-

Клим Яро-Славський

ЗБАРАЖЧИНА

Ярослав Курдичик

НАПРУЖЕННЯ НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ ЗРОСТАЄ

Гантер, аналітик при Джорджтаунському університеті, а уточнюючи, один із чільних речників Центру для Контролю Міжнародного роззброєння і дозброєння:

Чи ЗСА, мовляв, не повторюють у Перській затоці саму помилку, що і в Лівані?.. ЗСА втримують у цьому районі свої збройні сили, однак при всьому тому, що ми бачимо, дуже важко розібратися, як вони діятимуть і, як вони поступатимуть — коли це розраховувати — на дальшу мету?...

Чи ми хочемо, — продовжує Гантер, — щоб війна закінчилася, хоч досі, нам цього не пощастило досягнути і вчинити? Чи ми хочемо запобігти в тому, щоб Ірані та Ірак, „не вигнали війни“ і продовжували її далі, а ми, користуючись цією семілітній маскарі, хочемо, щоб нафта пливала безперешкодно далі з того обміру? Чи може самим найосновнішим у цьому є факт не дати амстиситися Совєтському Союзові в цьому районі і намагатися обмежити совєтський вплив до „максимального мінімуму“?...

Чи ми не самі найуспішніші, що ЗСА мусить мати на увазі, — закінчує Гантер, — що вони отримують з цього обміру тільки 7 відсотків, Японія — 70 відсотків, а 23 відсотки — Західна Європа і, що во виду цього факту відповідно укласти всі свої відношення.

Варто буде пригадати,

Микола Степаненко

ОДА ДО „ЖУРАВЛІВ“, ЩО ВИЛІТЕЛИ З „КАРЛОВОГО ПОЛЯ“ 1946 РОКУ

більш кмітливий й досвідчений, сильніший й винахідливіший досягли Баварії і її розтороженої столиці — Мюнхену, що вже через кілька днів після капітуляції засаджував свою організацію і бажання жити й працювати. Український Мюнхен „розростається“ до „столічних вимірів“ і тягнувся до організаційних осередків на вулицях Гогенцоллерн, Розенгаймер і Дахавер. Збурев, й викоринене війною життя почало укладатися на „нужній землі“ й принесені з собою й традиційні форми установ, організацій, комитетів, господарських підприємств, товариств і, розуміється, шкіл та освітніх закладів — в таборах переміщених осіб і поза ними.

Влітку 1945 в цілій школі на Бошестрідрштрассе розпочалися вивчення для сотні учнів першої, четвертої, шостої і восьмої класів майбутньої гімназії, що до вересня того року збільшилася майже удвоє. У вересні, на щастя, з початком традиційного навчального року, кілька менших таборів перенесено до приміщення заводського робіт-

Клим Яро-Славський

шия це останній трагічний випадок із американським військовим кораблем „Старк“. Очевидно, що поєдналися глибоко умовитовані перестороги, що коли б ЗСА довелися есентуально вжити збройної сили, то годі, — як це дораджують мілітарні аналітики, — слід обминати кожну причину будь-якої провокативної форми, яку можуть дуже легко затіяти, навіть „чинники із третього світу“, що узагальнені від впливів Москви.

А хоч і трагедія з американським військовим кораблем „Старк“ струнула до глибини американської громадської думки, то поруч із готовістю відплати „злом за зло“ з'явилися заклики чільних політичних і мілітарних речників, щоб сучасне насправді напруження „не збільшувати, а навпаки — зменшувати“... Якщо ж ЗСА, кажеться, хочуть забезпечити вільний проплив у Перській затоці, то не тільки „однобічно“ власними силами, але лише тоді, коли вони отримають політичну і силову міжнародну допомогу. Дораджують, теж, щоб ЗСА, „затримали дистанцію“ й зарезерували американський прапор тільки для своїх власних кораблів. Якщо ж ЗСА — наголошується, — ЗСА доведеться вести війну в Перській затоці, то тільки виключно в обороні своїх власних вітальних інтересів. Але ніколи „за всіх“, які для своїх економічних і оборонних інтересів намагатимуться користуватися найбільшими й найдешевшими нафтовими зливищами, однак ніхто з-поміж них не виявляє жадного прохв у їхній суцільній обороні разом з Америкою.

Вашінгтон намагався встановити ембарго на зброю проти Ірану, але не проти Іраку. Він постійно перестерігає Іран, а тепер повернувся до перестороги з незмирною загрозой, що коли б Іран поновився за атакувати танкери у проливі Гормуз, а зокрема ті, які можуть есентуально плисти під американським прапором, то тоді ЗСА переведуть за кожну атаку, „збройну відплату“. Якого розміру і ту буде така „відплата“ — досі не виявлено.

Поглиблювання збройного втручання американської флотії, може прийняти зовсім інші форми і прояви, як це було досі. Причепи-

„Руської Трійці“ й Івана Франка. Перейшли вони не тільки тисячолітні родові простори, а й усі жахоті небаченої дотепер війни потворних диктатур і підбитих народами та пекельного двоюбо людинонависників. Згубили вони на тих далеких дорогах майже всі матеріальні надбавки й заощадження й втратили багато цінного шкільного часу й молодечих радостей, але прийшли до нової межі вірослони, змужнілими, умудреними, залюбленими у свій народ і його тисячолітню культуру та в християнську віру, свідомими невідкладної потреби вчинити й наполегливо та неважно працювати для свого майбутнього.

І це було засвідчене останніми чотирма десятиліттями і це є правдою: „Я — дужий народ, а молодий!“ У 1946 році гімназія випустила із своїх таборів і мало затишних та ще менше обладаних стін 125 абсолвентів, які журавлинимі ключами підіймалися з „Карлового Поля“ у високості освіти, науки й культури, щоб довідатися й підготуватися фахівцями, громадськими й культурними провідниками, літераторами і мистцями осісти на гостинних полях Задунайської й заморських Січей.

„Ті ж, люта наслідники біснунатого Петра й розпусної Катерини, наші За-

(Закінчення на стор. 3)

простір Збаражчини, тому не будемо подрібно її описувати, так сказати б, село за селом, а виберемо лише деякі описи. Це саме робитимемо з більшовицькою й німецькою окупаціями. До речі в цьому огляді неможливо подати навіть фрагментів із поодиноких споминок, тому обмежимося тільки до деяких, зрештою на увазі мається відгук на книгу, а вже докладніше з поодинокими фактами познайомиться кожний хто прочитає книгу.

Те, що цікавило б читача про збаразькі села, подаватимемо за чергою як у книзі з тим, що будуть пропуски, на жаль, із шкодою для авторів, але годі в книжковому огляді обняти понад півсотні сіл. Інакше треба було б написати окрему принаймні сторінкову книжку на книжку.

Про живописне село Базаринці, що про нього гадують в історичних джерелах уже в 1649 році, тобто в році облоги Збаража, доволі обширно написав Іван Хрін. Це село є наче передмістям Збаража. В селі, в якому жило 350 осіб, у цьому числі 20 латинників і 5 жінок, царила згода: поляки й жиди більшістю жвавили українську мову та співпрацювали з українцями.

На відміну від коляторів-фундаторів церков, звичайно власників великих маєтків, церкву св. Михайла в Базаринцях збудував — у 1888 році Прокіп Панасюк, місцевий замогнций, побожний, бездітний селянин.

Напередодні Першої світової війни 1914 року російська кінна розвідка вивчалася до Базаринців, убиваючи Семена Кінаха. На початку серпня того ж року загинув 70-літній Онуфрій Опацький, прозваний „Пижом“, якому московський солдат кіннотички шаблякою відрубав голову. Це сталося нічно, а після обіду того самого дня інший московський солдат знесилував 13-літню Юстину Кінаха, яка невдовзі померла.

У половині грудня 1918 року чотар Лесь Фарановський організував гайдамацький загін, до якого вступило

ЗДОРОВ'Я — ВСЬОМУ ГОЛОВА!

Д-р мед. Роман Осінчук

Остеопороза

Сенатор Чарльз Греслі з Айови та конгресмен Олімпія Сноу з Мериленду, обоє республіканці, внесли до Конгресу спільну резолюцію, якою Конгрес склав би призначити один тиждень у травні 1987 року у ЗСА для пропаганди й заохочення хвороб зв. остеопорозом. Ця, здавалося б, невинна хвороба є причиною не раз важких недомогань кісток деколи у 70-90 віку, у жінок, у віці між 70-90 роком життя, а не раз і в молодшому віці, коло 45-го року життя. Є вона причиною численних випадків зламань кісток і створює високу кошту лікування, які у ЗСА виносять понад 6 мільйонів доларів річно, бож самих випадків кісток з приводу остеопорозу є коло один мільйон річно. Медична статистика подає, що 12-20 відсотків старших жінок зі згаданими фрактурами кісток неоднократно вимирають на протязі року, а ці, що вижили залишаються часто такими інвалідами, що решту життя проводять у домах хроніків чи в домах для немощних хворих.

Тож, що це є та остеопороз? Остеопороз, просто кажучи, це хворобовий стан розрідження кісток чи збільшення густоти кісток в наслідок зменшення кількості вапна з приводу повільного реабсорбування його з обох частин до кісток, твердої зовнішньої чи корової частини кістки та внутрішньої, звичайно, далеко більшої, густої частини кістки. Треба підкреслити, що остеопороз, — це не хвороба в повному тому слова значінні. Це радше процес, який відбувається постійно в кістках усіх нормальних чи здорових людей, фізіологічний процес утапливання та віднаповнення кісток. Проте ці обидва фізіологічні процеси у здорової людини є добре контрольовані й вони позначаються чи допомагають нормальному розвитку кісток, чи й побилювання у усіх розмірах в часі розвитку й росту людини. На процес утапливання кісток мають вплив різні чинники, такі, як праця людини, раса, спадковість, стать (жіноча чи чоловіча), вік, спосіб відживляння організму й т.п. Очевидно й різні хворобові чинники, що переважають в людині можуть теж впливати на процес вапняної кістки.

У здорової людини найбільше розвинені й найкраще утаплині кістки є по закінченні її розвитку, себто коло 30-го року життя. Такий стан утримується до 40-45-го року життя, залежно від статі людини, а тоді починається дуже повільний, хоч фізіологічний процес децю збільшення віднаповнення. Чоловіки втрачають приблизно 0,4 відсотка вапна річно, а жінки 1-2 відсотка. Як з цього видно, то по 45-м році життя втрачає вапна є децю більша, як його присвоювання, особливо в жінок. Отже, з цього видно, що остеопороз стається хворобою щойно по більшій, як нормально, втраті вапна з кісток й тоді вона дається чути людині у формі різних

об'явів, а найчастіше у формі хронічних болів. Бо такі кістки по втраті більшої кількості вапна стають слабші, більше густі й не дають вже достаточної, механічної підпори для ваги тіла. Такі болі найчастіше виступають у старших людей у долішній частині хребта, в клубках чи долішній кінцівках. Проте не раз першими об'явами остеопорозу буває зламання клубка по якомусь невинному випадку й тоді людина відчуває болі. Такі випадки трапляються частіше у жінок. З другої сторони остеопороз дається чути тупими болями в долішній частині спини іноді роками. І тому я дозволю собі тут повторити це про що я вже сказав перед тим, що остеопороз — це хвороба старшого віку та, частіше виступає у жінок, особливо у поклімактеричному віці та охоплює біля 20-30 відсотка жінок, найчастіше по 65-му році життя. Бувають теж нерідко зламання хребта. Взагалі ж остеопороз зламання трапляються в таких кістках та в таких місцях де є грубіша верства згадані раніше густоти версти кістки.

Проте не треба думати, що остеопороз є хворобою старих людей, а зокрема жінок у поклімактеричному віці. Таку остеопорозу можуть спричинити навіть у молодих людей різні хвороби такі як т.зв. хвороба Кушінга, хвороба щитовидних залоз, вчасна операція жіночих яєчників, довша іммобілізація якоїсь кінцівки по скломікованій фрактурі, довготривале живильня ліків кортикостероїдів, у людей, чи зокрема дітей, що не живають молюка чи таких що дуже односторонньо та роками відживляються особливо м'ясними стравами. Для кращого утапливання кісток у людей досилого віку причиною є фізична праця, рух чи спорт, та нормальна найбільше різноманітна їжа зокрема з живильними молюка та багато різноманітної городи. Проте рух, чи фізична праця із замолуду є найкращим засобом запобігання розвитку остеопорозу в пізньому віці. Тому й старші люди повинні вживати більше руху та прохолоди, якщо це дозволяє стан серця чи легенів.

Сьогодні при вживанні для діагностичних цілей різної апаратури лікарі можуть розпізнати остеопороз у її вчасній стадії чи то діагностичним рентгеном чи т.зв. СТ — скенсерами досліджуваннями). Очевидно, що діагностичний спосіб лікування належить до свого роду лікування. Дуже популярними є таблетки вапна. Проте, треба сказати, що в чоловіків вони ледве чи допомагають. Децю більше рідкі вживання таблеток вапна разом з гормональними жіночими таблетками мають при остеопорозі старших жінок.

Проте вживання всяких таблеток без контролю лікаря може бути шкідливим. Тому зі станом остеопорозу та її раціонального лікування треба звертатися до свого родинного лікаря.

багато юнаків з Базаринців.

Крім читальні „Провісвіт“ велику культурно-освітню роботу проводила довголітня місцева вчителька Северина Фарановська. Вона також впливала на батьків, щоб здібніших дітей по змозі посилали до середніх і вищих шкіл. Завдяки їй старанням Василь Фридель, Іван Жила і син Лесько стали вчителями, а Володимир Адамович — священником.

Хоч-не-хоч децю пропустимо і перейдемо до двох статей Романа Осінчука. У першій статті п. н. „По тернях до національної свідомості“, автор описує своє рідне село Голопичі не лише з великою любов'ю, але й з способу опису виходить на яв його вроджений поетичний хист. Ось як він описує принамітний гімназізм, вертаючись додому з Тернополью на літній фері. Згадує своє улюблене село:

„Як далеко не глянеш — запашині колосисті лани пишениці голялися, немов морські хвилі, а з-поміж ледве замінних меж, що розділяли вузькі сільські ниви, визирали червоні маки, сині волошки й білі ромашки. Довкола мене перепелилися перепели, а наді мною високо-високо, немов на шнурочку причеплені до неба, мерехтіли жайворонки, махаючи постійно крильцями та опісуючи своїми славними селянською працею. А по небу тим часом котилося велике сонячне колесо, наближаючись до обрію доброї подільської землі. Кіляючись до заходу, воно розгоралося до червоного, розсіваючи молочні світла, що творили невидимі стіни, на яких спіралася темно-голуба баня неба... Шумні подільські вітри перед заходом сонця немов прокидаються зі сну й несуть прохолоду в простір нагрітого літнім сонцем повітря... Дивився — не надивився... І слухав — не наслухався“...

(Продовження буде)

З'їзд бережанців

Ще в 1970 році з'явився перший збірник "Бережанська земля". В ньому, загалом, багато місцевих, головних сіл, не були охоплені. Данило Шумук, про який історію моли білі в забутті, що було б поважною втратою для нашої історії. Це тема головної турботи колишніх мешканців Бережанщини, бо є ще багато свідків минулого, є ще багато невідкритих матеріалів, і було б корисно видати другий том збірника "Бережанська земля". Саме для обговорення цієї важливої справи відбувся у Нью-Йорку 25-го жовтня м.р. третій з'їзд земляків-бережанців, в якому взяло участь понад сто осіб.

З'їзд відкрив голова Михайло Юзєнєв, мовляв провів о. Богдан Карась, а провела з'їздом президія в складі: Мирон Пінковський — голова, д-р Богдан Старух — заступник, Дарія Костів — секретар. Хвилиною мовчання шановано пам'ять тих членів управи, які померли від останнього з'їзду, між ними — голова Евстахій Манашук, заступник голови інж. Осип Баран, Ярослав Косановський, Василь Гутор і останньою Наталія Хоманчук та Олександр Стецюк.

Голова товариства М. Юзєнєв у своєму звіті пригадав учасникам історію діяльності товариства, його головні етапи та просив присутніх висловити свої думки про далішні завдання.

Інж. Нестор Пінковський англословно доповів про планований збірник і можливості його видання, а Петро Рак — про зобов'язання фондів на видання.

Дискусія, під проводом президії, була повною оптимізмом та планів на будуче. Рішено опрацювати і видати другий том збірника "Бережанська земля" та підтримувати товариський контакт членства шляхом бюлетенів і товариських зустрічей. Присутні відразу зложили понад 2,000 доларів на видання.

На пропозицію комісії, яку очолює Михайло Хоманчук, іменовано почесними членами Т-ва: д-ра Богдана Бородайла, Івана Гірка, Михайла Клецюра, м-ра Лева Стеткевича і Степана Шура та вибрано нову управу і контрольну комісію. До управи ввійшли: М. Юзєнєв — голова, М. Пінковський, С. Івашків та д-р Б. Старух — заступники, Дарія Костів — секретар, П. Рак та Г. Лещук — скарбники, інж. Н. Пінковський — голова видавничої комісії, члени — М. Волошук, інж. С. Голяш, І. Гіряк, В. Горський, Я. Івахів, В. Козіцький, Лідія Котлярчук, д-р Ірина Крамарчук, М. Курник, Л. Кусак, д-р М. Лабунька, М. Лупинський, д-р О. Мартинюк, Б. Мороз, І. Олійник, м-р Л. Стеткевич, І. Стецюк, Ярослав Сучинський, Уляна Сусак, М. Халупа, М. Хоманчук, Контрольна комісія: інж. П. Турчин — голова, В. Шур і Ю. Костів — члени.

Відбулася святкова вечеря, якою провів М. Пінковський. У програмі були: слово-спомини о. Я. Шуста, спомини С. Шура про поставлення в с. Котові дубового хреста з 950-ліття Хрищення України, що його відчитала Дарія Шур-Костів, спомини м-ра Л. Стеткевича, пісні на гаванський гітарі у виконанні В. Осередчука та спів у супроводі гітари молодого співака Богдана Андрусича.

Під час вечери з'їзд вітали особисто: о. Я. Шуст, о. Б. Карась, інж. В. Осередчук, Дрогобицький, І. Пастушенко від Підгір'я, інж. М. Турчин від Бойківщини, І. Олійник від мешканців Рочестера та від комісії регіональних дослідів і публікацій при НТШ. Відчитано письмові привітання від д-ра Б. Бородайла — колишнього голови Т-ва, М. Клецюра — колишнього секретаря Т-ва, від Т-ва "Горішній" та від п-са М. Лабуньки та інж. Р. Кордуби.

На кінець всі присутні традиційно вже відчитали в честь присутньої Олі Целиної пісню "Від Бережан до калідр" та одобрили резолюції, однією з яких є видання другого тому збірника "Бережанська земля". Підписано резолюції, які мають бути надіслані до редакції "Бережанської землі", а також листівки до редакції "Бережанської землі" з проханням надіслати матеріали, спомини та згадки на адресу: "Бережанськ" с/о "Селфі-даск", 98 Друга авеню, Нью-Йорк, Н. Й. 10003.

М. Ю.

НЬЮ-ЙорКСЬКІ МУСУЛМАНИ після двох десятиліть зміцнення проєкції, ховських фінансових збірок та гірких суперечок, свято розпочали будову мусульманської мечеті та ісламського культурного центру. Ця 25-мільйонна будівля буде знаходитися на 96-й вулиці та Лексингтон авеню й обслуговуватиме 400,000 мусульманів міста Нью-Йорк.

ЛИТОВСЬКІ В НЕДІЛЮ, 31-го травня 1987 року, в катедральному храмі Пресвятого серця в Нью-Йорку, Н. Дж., відсвяткували 600-ліття запровадження християнства в Литві. Нью-Йоркський Архидієцєп Тодор МекКеррік відправив св. Літургію разом із своїм заступником Джозефом Францісом та литовським Єпископом Павлом Балтакісом.

ЗЕМЛЯЦТВО ПЕРЕМИШЛЯНИН

ОРГАНІЗУЄ

ПОЇЗДКУ АВТОБУСОМ до ТОРОНТО з НЬЮ-Йорку на З'їзд ПЕРЕМИШЛЯКІВ

29-30. серпня 1987 року.

Ціна \$75.00 в обидві сторони.

Зголошення разом з чеком \$25.00 просимо вислати не пізніше до 20-го червня на адресу: ROMAN LARUSNAK, 760 Layton Dr., Union, N.J. 07083.

Копії зголошення менше як 20 осіб, поїздка автобусом буде відкликана і задоваток буде повернутий.

УПРАВА ЗЕМЛЯЦТВА

Підготовка Комісія СВЯТ (Спортивно-вишкільного табору)

повідомляє, що згідно з постановою Крайової Пластової Старшини в ЗДА, цьогорічний спортивний табір Загону "Червона Калина" не відбудеться.

Закликаємо пластове юнацтво взяти участь у ювілейній Пластовій Зустрічі в місяці серпні ц.р. в Канаді.

Данило Шумук...

(Закінчення з 1-го стор. 1)

Д. Шумук із своїм племінником Іваном.

Вмикає, ім'я Данила Шумука стало відомим у цілому світі після того, як Міжнародна Амністія прийняла його як одного з найстарших політичних в'язнів. Його спомини, які були двічі видані на Заході в українській мові і один раз в англійській, дали правдивий і незвичайно цікавий образ совєтських таборів перед і після смерті Сталіна. Особливо цікавими були описи повстання в таборах на далекій півночі, в яких Данило Шумук відігравав провідну роль.

Близький родич Данила, його брат Іван Шумук, приїхав до Канади ще в 1949 році. Знаючи совєтську систему, він не хотів навізувати кореспонденції зі своєю родиною, не бажаючи їй пошкодити свою присутність на Заході. Лише після третього арештування його дядька Данила в 1972 році І. Шумук дізнався, що "Хроніка поточних подій" про місію ув'язнення Данила. Знаючи, що Данилові він вже не пошкодить, почав до нього писати. Від 1973 року до 1987 року Іван і Данило перепишувалися, вживаючи дуже часто "зворотні" мови, яка, однак, для них була цілком зрозумілою. Данило дуже цікавився Канадою і в своїх листах ідеалізував цю країну. Він також дуже цікавився долею його споминів, які, завдяки старанням його братів, були перекладені на англійську мову під заголовком "Life Sentence: Memoirs of a Ukrainian Political Prisoner", translated and edited by Ivan Jaworsky, and published by the Canadian Institute of Ukrainian Studies in Edmonton.

Данило дуже хотів, щоб англословний світ дізнався про совєтську дійсність, і він слідував з великим зацікавленням за процесом публікації його споминів в англійській мові.

В січні 1982 року Данила перевели з "концентраційного табору в Мордовії на заслання до села Каратобе в північному Казахстані, де він відбув останню частину свого життя. З рахів, замішаних, йому підірваного здоров'я (він хворів хронічною недостатньою шлунковою виразкою, сильними жилами і іншими недомоганнями), він мусів працювати на засланні, спочатку когезором, а після при насаджуванні дерев у місцевому парку. Совєтські бюрократи рівно слідували за тим, щоб Данило не отримував жадної допомоги із Заходу і багато пакунок, які були вислані з ініціативи Між-

в 1984 році була опублі-

народної Амністії, або від його родини в Канаді, по-верталася назад, бо мовляв адреса "неправильна", або Шумук відмовлявся їх прийняти (що очевидно було брехнею). Таким чином, Данило Шумук відбув понад 31 рік ув'язнення в совєтських найжорстокіших таборіях та концентраційних таборах і 5 років на засланні в казахстанських степах.

Іван Шумук який постійно перебував у Британській Колумбії, вже від 1973 року тобто від моменту коли він дізнався про долю свого дядька, робив постійні спроби, щоб отримати дозвіл на виїзд Данила Шумука до Канади. Він навізав контакт з канадськими парламентаріями, з членами уряду, як ліберальної, так і консервативної партії, і приєднувався до Міжнародної Амністії, він старався про звільнення свого дядька. Коли справа Данила Шумука набрала широкого розголосу в кінці 1970-х років, совєтська амбасада в Оттаві відповіла, що Шумук не є членом Міжнародної Амністії, був випущений з в'язниці, а не вивезений, і що Данило Шумук є вбивцею, який вбивав в'язнів, і що він є членом криміналізму.

Ще будучи в таборі в Мордовії, Д. Шумук став членом Української Гельсінкської Групи, маніфестуючи в той спосіб свою солідарність з іншими українськими дисидентами, які були членами цієї організації. Совєтський уряд не спішився задовольнити канадські домагання. Дванадцятього січня ц.р. Данило Шумук закінчив термін свого ув'язнення. Навіть тоді совєтська бюрократія не хотіла улегшити Данилові умови його виїзду. Він, вправді,

отримав дозвіл поїхати до Москви, щоб офіційно скласти прохання про еміграцію, але різноманітні від нього вимагали додаткових документів і посвідчення, включючи заяву його дочки, що вона не протриває його виїзду за кордон. Врешті, в останні тижні його перебування на засланні, на Данила Шумука наложивши так звані адміністративні нагляд, який далі обмежував його рухи.

З канадського боку, і міністерство зовнішніх справ, і канадська амбасада в Москві натискали на совєтські чиновники, щоб вони дозволили Шумукові емігрувати. Нарешті совєтське міністерство зовнішніх справ поінформувало канадську амбасад, що виїздова віза для Шумука одобрена. Слідуючи за коментарями канадської преси, радіо і телебачення, творили враження, що це неабиякий успіх канадської дипломатії, та що недавно проголошена Горбачовим політика "гласності" має свої наслідки. Тим часом, дозвіл на виїзд Данила Шумука не є доказом величущості совєтського уряду. Данило Шумук відбув 31 рік, тяжкої каторги, включючи багато голодівок, карцерів, добоїв і мук, і п'ять років заслання в незвичайно тяжких умовах.

Ми всі повинні бути вдячні канадському уряду, а особливо міністрові зовнішніх справ Ларкворі, за інтервенції в справі Данила Шумука. Не забуваймо, однак, що тисячі інших наших патріотів караються в совєтських таборіях, концентраційних таборіях і на засланні, а багато з них поховані в жадливих совєтських таборіях смерті.

Знаменним був факт, що канадський амбасадор в Москві, Вернон Тирнер, і кілька інших високих урядовців амбасди особисто відвідували Данила Шумука до літака в Москві, даючи тим до розуміння, що справа його еміграції була важливою для Канади. Один з урядовців амбасди супроводив Д. Шумука під час його подорожі в Канаду. В Канаді, в Калгарі, куди прилетів літак з Данилом Шумуком, українського патріота і незламного борця за національні і людські права свого народу стрінув його брат Іван Шумук з родиною, а також президент Світового Конгресу Вільних Українців Петро Саварин та багато інших українців, які співом "Многая літа" та оплесками вітали приїзд Данила Шумука до Канади.

Ще будучи в таборі в Мордовії, Д. Шумук став членом Української Гельсінкської Групи, маніфестуючи в той спосіб свою солідарність з іншими українськими дисидентами, які були членами цієї організації. Совєтський уряд не спішився задовольнити канадські домагання. Дванадцятього січня ц.р. Данило Шумук закінчив термін свого ув'язнення. Навіть тоді совєтська бюрократія не хотіла улегшити Данилові умови його виїзду. Він, вправді,

Ода...

(Закінчення з 1-го стор. 2)

порозькі вольності потоптала і край сплюндрувала, та ж наші чигиринські й батуринські столиці попилила, та ж наші святи могили розорили й Україну землемо спустошилиш цвинтаріш зробила; та ж нас у поміщицьке й колхозне кріпацтво вкинула, та ж нас на канавинських каторгах і в сталінських архіпелагах убивала — гноїла, та ж нас Голодомором виморювала, та ж наші храми збесчестила і на свинарники перетворила, та ж нас воєнними штучними морями й Чорнобилем тисячами труїла, умиротворяла гноїла, та ж за нами з гірськими — людськими в снігах і дотепер ще ганяється, жадібна помсти і крові: а ми шодня й шогондні муремо незнищенний у віках собор національного духу, що невіддільно принесе твою, потвору, загиль! З цими думками вилітали в далекий світ журавлі — абітурієнти, з ними вони розбудували свої родинні й успішні твердині на гостинних землях вільного

світу, з ними вони трудяться й трудитимуться далі аж до великого й найсправедливішого Судного Дня! Він прийде!

І ось наприкінці червня, на жаль, тільки вгору злетяться й осядуть кар'єфельські абітурієнти — журавлі на шматочковій українській землі — на маловисхідній Союзівці. Там, де минулої осені, тостили усекативські "Журавлі", що підсилювали в нас Шевченкового і Франкового духа, "що тіло рве до бою", що навіки заворожили нас якось інше виконаною і доглибно сприйнятою піснею — нашою вічною славою, яка "не вміє, не заміє".

Ще буде незвичайна імпреза виїздового і неповторного ключа народних діячів і слуг — зліт, щоб доторкнулися плечем до дорученого плеча, криком до крила, й продовжити лег... у мандрівку століть! Шасливий дороги й "попутного вітру", наші дороги й любі, й найрадісніші зустрічі та переживання!

у першу болочку річницю відходу у вічність

бл. п.

Антоніни з Дунайських ШКАРУПИ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

у п'ятницю, 5-го червня 1987 р., о год. 8-й ранку в церкві Покрови Пресвятої Богородиці у Пармі, Огайо.

ТАМАРА УГЕРА — донька з родиною

ЕДМОНТОНСЬКА ГОКЕЙОВА дружина "Ойлерс" перемогла філадельфійську дружину "Флаєрс" 3-1 в сьомій грі, здобувачи чемпіонату ліги і чашу ім. Стенлі. Як відомо, в дружині чемпіонів змагається українець Михайло Крушельницький.

ПОДЯКА

Дня 27-го квітня 1987 р. з Волі Всевишнього відійшов у Вічність

Дорогий і Незабутний

МУЖ, ТАТО, ДІДУСЬ

бл. п.

МИКОЛА ГАНІН

Горем опечалена дружина цієї дорогого складає найщирішу подяку всім тим, які висловили свої співчуття, за квіт, за похорони на Службі Божій.

Щира подяка Панам, які несли домовину в останню дорогу; всім, що взяли участь в Панахиді і похоронних відправах, віддаючи останню прислугу Покійному.

Зокрема дякую настоятелю катедрі св. Володимира у Філадельфії Всечесному отцеві митрополіту Ф. Ісаченку за відправлення панахиди і похорону та відправлення Покійного на Вічний Спочинок на українській православній цвинтарі у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Подяка хористам, які під керівництвом інж. Гурського так гарно відспівали Панахиду і Свату Літургію. Трапезу приготувало Сестрицтво при церкві св. Андрія Первозваного.

Переведення похорону займалося погребове заведення П. Муряні у Філадельфії, Па. Нехай Всевишній винагородить Всіх Вас своїми ласками.

в сороковий день упокоєння

бл. п. Миколи Ганіна

6-го червня 1987 р., о год. 10-й ранку

буде відправлена

ПАНАХИДА

в катедрі св. Володимира у Філадельфії, Па.

Про молитви просить горем прибіта —

дружина НІНА

і родина

Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ Баффало, Н. Й.

Ділимось сумною вісткою з Членством та Громадянством, що дня 23-го травня 1987 р. помер наш довголітній член

св. п. інж.

ІВАН СЛОБОДЯН

ПОХОРОННІ ОБРЯДИ відбудуться дня 27-го травня 1987 року з української католицької церкви св. Івана Христителя на цвинтарі Монте Олівет.

Родніні Покійного висловлюємо наші щиро-сердешні співчуття.

УПРАВА ВІДДІЛУ ТУА

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятими і Знайомими, що в неділю, 31-го травня 1987 р. з Волі Всевишнього несподівано упокоїлася в Бозі в Рочестері, Н. Й.

бл. п.

СТЕФАНІЯ ГУБКА

нар. 10-го липня 1912 р. у Львові, Зах. Україна.

Покинана студіювала українську філологію і германістику у Львівському Університеті ім. Івана Франка до вибуху війни, відтак переїхала з родиною до ЗСА, де працювала в повітовому шпиталі аж до пенсійних літ.

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок, 2-го червня 1987 р. о год. 7-й веч. у похоронному заведенні Пам'яті Гарісса, 570 Kings Hwy South, Рочестер, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в церкві Боголюблення в середу, 3-го червня 1987 р., відтак на католицький цвинтар при Г'ю Авеню.

Горем прибіти: БОРИС — брат з дружиною ІВАННОЮ та дочками, зятями і внуками

Ділимось сумною вісткою, що дня 1-го червня 1987 р. відійшов у Вічність, заосмотрений Найсвятішими Тайнами

наш Найдорожчий

БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

св. п.

ЙОСИФ БІЛОВУС

нар. 1-го січня 1909 р. в Монтреалі, Канада, журналіст-публіцист, поет, письменник, дократний голова гетьманської організації, основник і голова Т-ва Українських Сеньйорів в St. Petersburg, Fla. меценат різних українських організацій.

ПАНАХИДИ відбудуться в п'ятницю, 5-го і суботу, 6-го червня 1987 р. о год. 7-й веч. в похоронному заведенні Wacaro, 7000 4th St. N. St. Petersburg Fla.

ЗЛОЖЕННЯ ТІЛНИХ ОСТАТКІВ до гробу відбудеться в понеділок, 8-го червня 1987 р. у Вашингтоні, Д. К. на Українському Національному Цвинтарі.

Горем прибіти:

сін — ЯРОСЛАВ з дружиною ЕЛІСАВЕТОЮ внуки — АННА, МАРИЯ І ЙОСИФ БІЛОВУС, мол. сестра — ПАВЛИНА брати — МИХАЙЛО І ПЕТРО БІЛОВУСИ ближча та дальша Родина

С. Гавриш...

(Закінчення зі стор. 1)

Гавриш пригадав присутнім союзникам, що союзна родина Філадельфійської Округи, а при тому й ціла українська громада Філадельфії понесли невідомі втрати, а саме 29-го січня відійшов у вічність один із найбільш заслужених союзних діячів Філадельфійської Округи, комбатантський та суспільно-громадський діяч, людина крихатого характеру, сл. п. хорунжий Іван Данківський. Однохвилинною мовчанкою вшановано пам'яті Покійного, а при тому також вшановано пам'яті колишнього секретаря 324-го Відділу проф. Івана Струка, який помер в звітному році. В наступному році в складі: інж. Іван Скіра, голова, інж. Богдан Ожежинський і Іван Книгичинський — члени. Протокол з останніх загальних зборів читав мгр І. Скіра. Його прийнято одностайно.

Звіти з багатої роботи в Окрузі Округи подали голова П. Тарнавський, координатор прес-у в Окрузі С. Гавриш, секретар Дмитро Федорічук. За Покійного касира Івана Данківського звітував П. Тарнавський, а за Контрольну комісію голова мгр І. Скіра.

Звітуючи про працю Округи, голова інформував про переведення ремонтів до Округи, що було пов'язане з андкартами майже 2,000 дол. Говорячи про дію Округи, то з приємністю він подав добру вістку, а саме, що затягнена позичка в УН-Союзі в березні 1973 року в сумі 10,000 дол. є вповні сплачена і тим самим Округа є позитивним власником доходу вартість якого становить приблизно 35,000 дол. В наступному інформував про надзвичайно великий Союзний День 24-го серпня минулого року на площі УСО „Гризу“ в Голішесі. Також багато часу в праці він присвятив для вдалого відбуття концерту „Журавлі“ і при тому вніс велику підтримку інж. Михайлові Нічому за поважну поміч, яку отримав від нього. Звіт, у якому були затримані й інші справи закінчив П. Тарнавський подякою всім членам Округи за гармонійну співпрацю а при тому висловив жаль по втраті довголітнього приятеля та „праворукі у праці“ І. Данківського.

Про успіхи організаційної роботи Округи, які 23-й раз є першопоміжні між окремими Америками й Канадою з здобуттям найбільшого числа нових членів, інформувала координатор С. Гавриш. За його словами, квота Округи 1986 року виконала 350 членів, а придбано 318 забезпечених на загальну суму 1,069,000 дол. В наступному він подав прізвища тих секретарів і відділів урядовців, які придбали нових членів в звітному році, а найбільше число мали придбати союзники: головний радний В. Пастушок 54 членів, голова Округи і секретар 375-го Відділу П. Тарнавський 27 членів, секретар 83-го Відділу Андрій Кушнір, 23 члени, секретар 173-го Відділу Петро Шерба 17 членів, секретар 216-го Відділу інж. Б. Ожежинський 15 членів, секретар 269-го Відділу Христина Фуга-Гербегі 14 членів, секретар 163-го Відділу Теодор Дуда 13 членів, секретар 237-го Відділу Михайло Крика 11 членів, Іосиф Хома, секретар 383-го Відділу, 10 членів і секретар 479-го Відділу Ярослав Гренка 10 членів. Менше ніж 10 членів придбали секретарі 26-го, 11-го, 12-го, 13-го, 14-го, 15-го, 16-го, 17-го, 18-го, 19-го, 20-го, 21-го, 22-го, 23-го, 24-го, 25-го, 26-го, 27-го, 28-го, 29-го, 30-го, 31-го, 32-го, 33-го, 34-го, 35-го, 36-го, 37-го, 38-го, 39-го, 40-го, 41-го, 42-го, 43-го, 44-го, 45-го, 46-го, 47-го, 48-го, 49-го, 50-го, 51-го, 52-го, 53-го, 54-го, 55-го, 56-го, 57-го, 58-го, 59-го, 60-го, 61-го, 62-го, 63-го, 64-го, 65-го, 66-го, 67-го, 68-го, 69-го, 70-го, 71-го, 72-го, 73-го, 74-го, 75-го, 76-го, 77-го, 78-го, 79-го, 80-го, 81-го, 82-го, 83-го, 84-го, 85-го, 86-го, 87-го, 88-го, 89-го, 90-го, 91-го, 92-го, 93-го, 94-го, 95-го, 96-го, 97-го, 98-го, 99-го, 100-го, 101-го, 102-го, 103-го, 104-го, 105-го, 106-го, 107-го, 108-го, 109-го, 110-го, 111-го, 112-го, 113-го, 114-го, 115-го, 116-го, 117-го, 118-го, 119-го, 120-го, 121-го, 122-го, 123-го, 124-го, 125-го, 126-го, 127-го, 128-го, 129-го, 130-го, 131-го, 132-го, 133-го, 134-го, 135-го, 136-го, 137-го, 138-го, 139-го, 140-го, 141-го, 142-го, 143-го, 144-го, 145-го, 146-го, 147-го, 148-го, 149-го, 150-го, 151-го, 152-го, 153-го, 154-го, 155-го, 156-го, 157-го, 158-го, 159-го, 160-го, 161-го, 162-го, 163-го, 164-го, 165-го, 166-го, 167-го, 168-го, 169-го, 170-го, 171-го, 172-го, 173-го, 174-го, 175-го, 176-го, 177-го, 178-го, 179-го, 180-го, 181-го, 182-го, 183-го, 184-го, 185-го, 186-го, 187-го, 188-го, 189-го, 190-го, 191-го, 192-го, 193-го, 194-го, 195-го, 196-го, 197-го, 198-го, 199-го, 200-го, 201-го, 202-го, 203-го, 204-го, 205-го, 206-го, 207-го, 208-го, 209-го, 210-го, 211-го, 212-го, 213-го, 214-го, 215-го, 216-го, 217-го, 218-го, 219-го, 220-го, 221-го, 222-го, 223-го, 224-го, 225-го, 226-го, 227-го, 228-го, 229-го, 230-го, 231-го, 232-го, 233-го, 234-го, 235-го, 236-го, 237-го, 238-го, 239-го, 240-го, 241-го, 242-го, 243-го, 244-го, 245-го, 246-го, 247-го, 248-го, 249-го, 250-го, 251-го, 252-го, 253-го, 254-го, 255-го, 256-го, 257-го, 258-го, 259-го, 260-го, 261-го, 262-го, 263-го, 264-го, 265-го, 266-го, 267-го, 268-го, 269-го, 270-го, 271-го, 272-го, 273-го, 274-го, 275-го, 276-го, 277-го, 278-го, 279-го, 280-го, 281-го, 282-го, 283-го, 284-го, 285-го, 286-го, 287-го, 288-го, 289-го, 290-го, 291-го, 292-го, 293-го, 294-го, 295-го, 296-го, 297-го, 298-го, 299-го, 300-го, 301-го, 302-го, 303-го, 304-го, 305-го, 306-го, 307-го, 308-го, 309-го, 310-го, 311-го, 312-го, 313-го, 314-го, 315-го, 316-го, 317-го, 318-го, 319-го, 320-го, 321-го, 322-го, 323-го, 324-го, 325-го, 326-го, 327-го, 328-го, 329-го, 330-го, 331-го, 332-го, 333-го, 334-го, 335-го, 336-го, 337-го, 338-го, 339-го, 340-го, 341-го, 342-го, 343-го, 344-го, 345-го, 346-го, 347-го, 348-го, 349-го, 350-го, 351-го, 352-го, 353-го, 354-го, 355-го, 356-го, 357-го, 358-го, 359-го, 360-го, 361-го, 362-го, 363-го, 364-го, 365-го, 366-го, 367-го, 368-го, 369-го, 370-го, 371-го, 372-го, 373-го, 374-го, 375-го, 376-го, 377-го, 378-го, 379-го, 380-го, 381-го, 382-го, 383-го, 384-го, 385-го, 386-го, 387-го, 388-го, 389-го, 390-го, 391-го, 392-го, 393-го, 394-го, 395-го, 396-го, 397-го, 398-го, 399-го, 400-го, 401-го, 402-го, 403-го, 404-го, 405-го, 406-го, 407-го, 408-го, 409-го, 410-го, 411-го, 412-го, 413-го, 414-го, 415-го, 416-го, 417-го, 418-го, 419-го, 420-го, 421-го, 422-го, 423-го, 424-го, 425-го, 426-го, 427-го, 428-го, 429-го, 430-го, 431-го, 432-го, 433-го, 434-го, 435-го, 436-го, 437-го, 438-го, 439-го, 440-го, 441-го, 442-го, 443-го, 444-го, 445-го, 446-го, 447-го, 448-го, 449-го, 450-го, 451-го, 452-го, 453-го, 454-го, 455-го, 456-го, 457-го, 458-го, 459-го, 460-го, 461-го, 462-го, 463-го, 464-го, 465-го, 466-го, 467-го, 468-го, 469-го, 470-го, 471-го, 472-го, 473-го, 474-го, 475-го, 476-го, 477-го, 478-го, 479-го, 480-го, 481-го, 482-го, 483-го, 484-го, 485-го, 486-го, 487-го, 488-го, 489-го, 490-го, 491-го, 492-го, 493-го, 494-го, 495-го, 496-го, 497-го, 498-го, 499-го, 500-го, 501-го, 502-го, 503-го, 504-го, 505-го, 506-го, 507-го, 508-го, 509-го, 510-го, 511-го, 512-го, 513-го, 514-го, 515-го, 516-го, 517-го, 518-го, 519-го, 520-го, 521-го, 522-го, 523-го, 524-го, 525-го, 526-го, 527-го, 528-го, 529-го, 530-го, 531-го, 532-го, 533-го, 534-го, 535-го, 536-го, 537-го, 538-го, 539-го, 540-го, 541-го, 542-го, 543-го, 544-го, 545-го, 546-го, 547-го, 548-го, 549-го, 550-го, 551-го, 552-го, 553-го, 554-го, 555-го, 556-го, 557-го, 558-го, 559-го, 560-го, 561-го, 562-го, 563-го, 564-го, 565-го, 566-го, 567-го, 568-го, 569-го, 570-го, 571-го, 572-го, 573-го, 574-го, 575-го, 576-го, 577-го, 578-го, 579-го, 580-го, 581-го, 582-го, 583-го, 584-го, 585-го, 586-го, 587-го, 588-го, 589-го, 590-го, 591-го, 592-го, 593-го, 594-го, 595-го, 596-го, 597-го, 598-го, 599-го, 600-го, 601-го, 602-го, 603-го, 604-го, 605-го, 606-го, 607-го, 608-го, 609-го, 610-го, 611-го, 612-го, 613-го, 614-го, 615-го, 616-го, 617-го, 618-го, 619-го, 620-го, 621-го, 622-го, 623-го, 624-го, 625-го, 626-го, 627-го, 628-го, 629-го, 630-го, 631-го, 632-го, 633-го, 634-го, 635-го, 636-го, 637-го, 638-го, 639-го, 640-го, 641-го, 642-го, 643-го, 644-го, 645-го, 646-го, 647-го, 648-го, 649-го, 650-го, 651-го, 652-го, 653-го, 654-го, 655-го, 656-го, 657-го, 658-го, 659-го, 660-го, 661-го, 662-го, 663-го, 664-го, 665-го, 666-го, 667-го, 668-го, 669-го, 670-го, 671-го, 672-го, 673-го, 674-го, 675-го, 676-го, 677-го, 678-го, 679-го, 680-го, 681-го, 682-го, 683-го, 684-го, 685-го, 686-го, 687-го, 688-го, 689-го, 690-го, 691-го, 692-го, 693-го, 694-го, 695-го, 696-го, 697-го, 698-го, 699-го, 700-го, 701-го, 702-го, 703-го, 704-го, 705-го, 706-го, 707-го, 708-го, 709-го, 710-го, 711-го, 712-го, 713-го, 714-го, 715-го, 716-го, 717-го, 718-го, 719-го, 720-го, 721-го, 722-го, 723-го, 724-го, 725-го, 726-го, 727-го, 728-го, 729-го, 730-го, 731-го, 732-го, 733-го, 734-го, 735-го, 736-го, 737-го, 738-го, 739-го, 740-го, 741-го, 742-го, 743-го, 744-го, 745-го, 746-го, 747-го, 748-го, 749-го, 750-го, 751-го, 752-го, 753-го, 754-го, 755-го, 756-го, 757-го, 758-го, 759-го, 760-го, 761-го, 762-го, 763-го, 764-го, 765-го, 766-го, 767-го, 768-го, 769-го, 770-го, 771-го, 772-го, 773-го, 774-го, 775-го, 776-го, 777-го, 778-го, 779-го, 780-го, 781-го, 782-го, 783-го, 784-го, 785-го, 786-го, 787-го, 788-го, 789-го, 790-го, 791-го, 792-го, 793-го, 794-го, 795-го, 796-го, 797-го, 798-го, 799-го, 800-го, 801-го, 802-го, 803-го, 804-го, 805-го, 806-го, 807-го, 808-го, 809-го, 810-го, 811-го, 812-го, 813-го, 814-го, 815-го, 816-го, 817-го, 818-го, 819-го, 820-го, 821-го, 822-го, 823-го, 824-го, 825-го, 826-го, 827-го, 828-го, 829-го, 830-го, 831-го, 832-го, 833-го, 834-го, 835-го, 836-го, 837-го, 838-го, 839-го, 840-го, 841-го, 842-го, 843-го, 844-го, 845-го, 846-го, 847-го, 848-го, 849-го, 850-го, 851-го, 852-го, 853-го, 854-го, 855-го, 856-го, 857-го, 858-го, 859-го, 860-го, 861-го, 862-го, 863-го, 864-го, 865-го, 866-го, 867-го, 868-го, 869-го, 870-го, 871-го, 872-го, 873-го, 874-го, 875-го, 876-го, 877-го, 878-го, 879-го, 880-го, 881-го, 882-го, 883-го, 884-го, 885-го, 886-го, 887-го, 888-го, 889-го, 890-го, 891-го, 892-го, 893-го, 894-го, 895-го, 896-го, 897-го, 898-го, 899-го, 900-го, 901-го, 902-го, 903-го, 904-го, 905-го, 906-го, 907-го, 908-го, 909-го, 910-го, 911-го, 912-го, 913-го, 914-го, 915-го, 916-го, 917-го, 918-го, 919-го, 920-го, 921-го, 922-го, 923-го, 924-го, 925-го, 926-го, 927-го, 928-го, 929-го, 930-го, 931-го, 932-го, 933-го, 934-го, 935-го, 936-го, 937-го, 938-го, 939-го, 940-го, 941-го, 942-го, 943-го, 944-го, 945-го, 946-го, 947-го, 948-го, 949-го, 950-го, 951-го, 952-го, 953-го, 954-го, 955-го, 956-го, 957-го, 958-го, 959-го, 960-го, 961-го, 962-го, 963-го, 964-го, 965-го, 966-го, 967-го, 968-го, 969-го, 970-го, 971-го, 972-го, 973-го, 974-го, 975-го, 976-го, 977-го, 978-го, 979-го, 980-го, 981-го, 982-го, 983-го, 984-го, 985-го, 986-го, 987-го, 988-го, 989-го, 990-го, 991-го, 992-го, 993-го, 994-го, 995-го, 996-го, 997-го, 998-го, 999-го, 1000-го, 1001-го, 1002-го, 1003-го, 1004-го, 1005-го, 1006-го, 1007-го, 1008-го, 1009-го, 1010-го, 1011-го, 1012-го, 1013-го, 1014-го, 1015-го, 1016-го, 1017-го, 1018-го, 1019-го, 1020-го, 1021-го, 1022-го, 1023-го, 1024-го, 1025-го, 1026-го, 1027-го, 1028-го, 1029-го, 1030-го, 1031-го, 1032-го, 1033-го, 1034-го, 1035-го, 1036-го, 1037-го, 1038-го, 1039-го, 1040-го, 1041-го, 1042-го, 1043-го, 1044-го, 1045-го, 1046-го, 1047-го, 1048-го, 1049-го, 1050-го, 1051-го, 1052-го, 1053-го, 1054-го, 1055-го, 1056-го, 1057-го, 1058-го, 1059-го, 1060-го, 1061-го, 1062-го, 1063-го, 1064-го, 1065-го, 1066-го, 1067-го, 1068-го, 1069-го, 1070-го, 1071-го, 1072-го, 1073-го, 1074-го, 1075-го, 1076-го, 1077-го, 1078-го, 1079-го, 1080-го, 1081-го, 1082-го, 1083-го, 1084-го, 1085-го, 1086-го, 1087-го, 1088-го, 1089-го, 1090-го, 1091-го, 1092-го, 1093-го, 1094-го, 1095-го, 1096-го, 1097-го, 1098-го, 1099-го, 1100-го, 1101-го, 1102-го, 1103-го, 1104-го, 1105-го, 1106-го, 1107-го, 1108-го, 1109-го, 1110-го, 1111-го, 1112-го, 1113-го, 1114-го, 1115-го, 1116-го, 1117-го, 1118-го, 1119-го, 1120-го, 1121-го, 1122-го, 1123-го, 1124-го, 1125-го, 1126-го, 1127-го, 1128-го, 1129-го, 1130-го, 1131-го, 1132-го, 1133-го, 1134-го, 1135-го, 1136-го, 1137-го, 1138-го, 1139-го, 1140-го, 1141-го, 1142-го, 1143-го, 1144-го, 1145-го, 1146-го, 1147-го, 1148-го, 1149-го, 1150-го, 1151-го, 1152-го, 1153-го, 1154-го, 1155-го, 1156-го, 1157-го, 1158-го, 1159-го, 1160-го, 1161-го, 1162-го, 1163-го, 1164-го, 1165-го, 1166-го, 1167-го, 1168-го, 1169-го, 1170-го, 1171-го, 1172-го, 1173-го, 1174-го, 1175-го, 1176-го, 1177-го, 1178-го, 1179-го, 1180-го, 1181-го, 1182-го, 1183-го, 1184-го, 1185-го, 1186-го, 1187-го, 1188-го, 1189-го, 1190-го, 1191-го, 1192-го, 1193-го, 1194-го, 1195-го, 1196-го, 1197-го, 1198-го, 1199-го, 1200-го, 1201-го, 1202-го, 1203-го, 1204-го, 1205-го, 1206-го, 1207-го, 1208-го, 1209-го, 1210-го, 1211-го, 1212-го, 1213-го, 1214-го, 1215-го, 1216-го, 1217-го, 1218-го, 1219-го, 1220-го, 1221-го, 1222-го, 1223-го, 1224-го, 1225-го, 1226-го, 1227-го, 1228-го, 1229-го, 1230-го, 1231-го, 1232-го, 1233-го, 1234-го, 1235-го, 1236-го, 1237-го, 1238-го, 1239-го, 1240-го, 1241-го, 1242-го, 1243-го, 1244-го, 1245-го, 1246-го, 1247-го, 1248-го, 1249-го, 1250-го, 1251-го, 1252-го, 1253-го, 1254-го, 1255-го, 1256-го, 1257-го, 1258-го, 1259-го, 1260-го, 1261-го, 1262-го, 1263-го, 1264-го, 1265-го, 1266-го, 1267-го, 1268-го, 1269-го, 1270-го, 1271-го, 1272-го, 1273-го, 1274-го, 1275-го, 1276-го, 1277-го, 1278-го, 1279-го, 1280-го, 1281-го, 1282-го, 1283-го, 1284-го, 1285-го, 1286-го, 1287-го, 1288-го, 1289-го, 1290-го, 1291-го, 1292-го, 1293-го, 1294-го, 1295-го, 1296-го, 1297-го, 1298-го, 1299-го, 1300-го, 1301-го, 1302-го, 1303-го, 1304-го, 1305-го, 1306-го, 1307-го, 1308-го, 1309-го, 1310-го, 1311-го, 1312-го, 1313-го, 1314-го, 1315-го, 1316-го, 1317-го, 1318-го, 1319-го, 1320-го, 1321-го, 1322-го, 1323-го, 1324-го, 1325-го, 1326-го, 1327-го, 1328-го, 1329-го, 1330-го, 1331-го, 1332-го, 1333-го, 1334-го, 1335-го, 1336-го, 1337-го, 1338-го, 1339-го, 1340-го, 1341-го, 1342-го, 1343-го, 1344-го, 1345-го, 1346-го, 1347-го, 1348-го, 1349-го, 1350-го, 1351-го, 1352-го, 1353-го, 1354-го, 1355-го, 1356-го, 1357-го, 1358-го, 1359-го, 1360-го, 1361-го, 1362-го, 1363-го, 1364-го, 1365-го, 1366-го, 1367-го, 1368-го, 1369-го, 1370-го, 1371-го, 1372-го, 1373-го, 1374-го, 1375-го, 1376-го, 1377-го, 1378-го, 1379-го, 1380-го, 1381-го, 1382-го, 1383-го, 1384-го, 1385-го, 1386-го, 1387-го, 1388-го, 1389-го, 1390-го, 1391-го, 1392-го, 1393-го, 1394-го, 1395-го, 1396-го, 1397-го, 1398-го, 1399-го, 1400-го, 1401-го, 1402-го, 1403-го, 1404-го, 1405-го, 1406-го, 1407-го, 1408-го, 1409-го, 1410-го, 1411-го, 1412-го, 1413-го, 1414-го, 1415-го, 1416-го, 1417-го, 1418-го, 1419-го, 1420-го, 1421-го, 1422-го, 1423-го, 1424-го, 1425-го, 1426-го, 1427-го, 1428-го, 1429-го, 1430-го, 1431-го, 1432-го, 1433-го, 1434-го, 1435-го, 1436-го, 1437-го, 1438-го, 1439-го, 1440-го, 1441-го, 1442-го, 1443-го, 1444-го, 1445-го, 1446-го, 1447-го, 1448-го, 1449-го, 1450-го, 1451-го, 1452-го, 1453-го, 1454-го, 1455-го, 1456-го, 1457-го, 1458-го, 1459-го, 1460-го, 1461-го, 1462-го, 1463-го, 1464-го, 1465-го, 1466-го, 1467-го, 1468-го, 1469-го, 1470-го, 1471-го, 1472-го, 1473-го, 1474-го, 1475-го, 1476-го, 1477-го, 1478-го, 1479-го, 1480-го, 1481-го, 1482-го, 1483-го, 1484-го, 1485-го, 1486-го, 1487-го, 1488-го, 1489-го, 1490-го, 1491-го, 1492-го, 1493-го, 1494-го, 1495-го, 1496-го, 1497-го, 1498-го, 1499-го, 1500-го, 1501-го, 1502-го, 1503-го, 1504-го, 1505-го, 1506-го, 1507-го, 1508-го, 1509-го, 1510-го, 1511-го, 1512-го, 1513-го, 1514-го, 1515